

Disperzija (**varianca**)

D
(
X
)
=
E
(
(
X
−
E
(
X
)

)

2

)
=
E
(

X

2

)
−
(
E
(
X
)

)

2

{\displaystyle D(X)=E((X-E(X))^{2})=E(X^{2})-(E(X))^{2}}

Lastnosti:

- D*(*X*) ≥ 0
- D*(*X*) = 0 ⇐⇒ *P*(*X* = *E*(*X*)) = 1
- D*(*aX*) = *a*²*D*(*X*)

Standardna diviacija/odklon:

σ
(
X
)
=

D
(
X
)

{\displaystyle \sigma (X)={\sqrt {D(X)}}}

zanjo velja *σ*(*aX*) = |*a*|*σ*(*X*).

Nekoreliranost

Sl. sprem. *X* in *Y* sta nekorelirani, če velja:

E
(
X
Y
)
=
E
(
X
)
E
(
Y
)

{\displaystyle E(XY)=E(X)E(Y)}

X,*Y* neodvisni ⟹ *X*,*Y* nekorelirani

Če imata *X* in *Y*, je nekoreliranost ekvivalentna zvezi:

D
(
X
+
Y
)
=
D
(
X
)
+
D
(
Y
)

{\displaystyle D(X+Y)=D(X)+D(Y)}

Kovarianca

K
(
X
,
Y
)
=
E
(
(
X
−
E
(
X
)
)
(
Y
−
E
(
Y
)
)
)
=
E
(
X
Y
)
−
E
(
X
)
E
(
Y
)

{\displaystyle K(X,Y)=E((X-E(X))(Y-E(Y)))=E(XY)-E(X)E(Y)}

- K*(*X*,*X*) = *D*(*X*)
- K*(*X*,*Y*) = 0 ⇐⇒ *X*,*Y*nekorelirani
- K*(*aX*,*bY*,*Z*) = *aK*(*X*,*Z*) + *bK*(*Y*,*Z*)

- K*(*X*,*Y*) = *K*(*Y*,*X*)

- K*(*aX* + *b*, *cY* + *d*) = *acK*(*X*,*Y*)

- |*K*(*X*,*Y*)| ≤ √*D*(*X*)*D*(*Y*)

- D*(*X* + *Y*) = *D*(*X*) + *D*(*Y*) + 2*K*(*X*,*Y*)

- D*(*X*₁ + ... + *X*_{*n*}) = *D*(*X*₁) + ... + *D*(*X*_{*n*}) + 2∑*i*=1^{*n*-1} ∑*j*=*i*+1^{*n*} *K*(*X*_{*i*},*X*_{*j*})

Standardizacija

X

S

=

X
−
E
(
X
)

σ
(
X
)

{\displaystyle X_{S}={\frac {X-E(X)}{\sigma (X)}}}

Korelacijski koeficient

r
(
X
,
Y
)
=

K
(
X
,
Y
)

σ
(
X
)
σ
(
Y
)

=
E
(

X

S

,

Y

S

)

{\displaystyle r(X,Y)={\frac {K(X,Y)}{\sigma (X)\sigma (Y)}}=E(X_{S},Y_{S})}

Lastnosti:

- r*(*X*,*Y*) = 0 ⇐⇒ *X*,*Y*nekorelirani

- −1 ≤ *r*(*X*,*Y*) ≤ 1

- r*(*X*,*Y*) = 1 ⇐⇒ *P*(*X*_{*S*} = *Y*_{*S*}) = 1

- r*(*X*,*Y*) = −1 ⇐⇒ *P*(*X*_{*S*} = −*Y*_{*S*}) = 1

- r*(*aX* + *b*, *cY* + *d*) = *r*(*X*,*Y*)

Pogojne porazdelitve

Pogojna porazdelitev sl. sprem. *X* glede na dogodek *B*:

X

|
B

∼
⎡

P

(
X

=

a

1

|
B
)

P

(
X

=

a

2

|
B
)

⋯

⎣

{\displaystyle X|B\sim \left(P(X=a_{1}|B)\quad P(X=a_{2}|B)\quad \cdots \right)}

Pogojna porazdelitvena funkcija

sl. sprem. *X* glede na dogodek *B*:

F

X
|
B

(
x
)
=

F

X

(
x
|
B
)
=
P
(
X
≤
x
|
B
)
=

P
(
(
X
≤
x
)
∩
B
)
P
(
B
)

{\displaystyle F_{X|B}(x)=F_{X}(x|B)=P(X\leq x|B)={\frac {P((X\leq x)\cap B)}{P(B)}}}

Če je pogojna porazdelitev zvezna, objstaja tudi **pogojna porazdelitvena gostota**:

p

X
|
B

(
x
)
=

F

′

X
|
B

(
x
)

{\displaystyle p_{X|B}(x)=F'_{X|B}(x)}

Pogojna gostota

p

X

(
x
|
Y
=
y
)
≡

p

X

(
x
|
y
)
=

p
(
X
,
Y
)
(
x
,
y
)

p

Y

(
y
)

{\displaystyle p_{X}(x|Y=y)\equiv p_{X}(x|y)={\frac {p_{X,Y}(x,y)}{p_{Y}(y)}}}

Pogojno matematično upanje

E
(
h
(
X
)
|
B
)
=

∑

x

h
(
x
)
P
(
X
=
x
|
B
)

{\displaystyle E(h(X)|B)=\sum _{x}h(x)P(X=x|B)}

E
(
X
|
Y
=
y
)
=

∫

−
∞

∞

x

p

(
X
|
Y
)
(
x
|
y
)
d
x

=

1

p

Y

(
y
)

∫

−
∞

∞

x

p

(
X
,
Y
)
(
x
,
y
)
d
x

{\displaystyle E(X|Y=y)=\int _{-\infty }^{\infty }xp_{(X|Y)(x|y)}dx={\frac {1}{p_{Y}(y)}}\int _{-\infty }^{\infty }xp_{(X,Y)(x,y)}dx}

E
(
h
(
X
,
Y
)
|
Y
=
y
)
=
E
(
h
(
X
,
y
)
|
Y
=
y
)

{\displaystyle E(h(X,Y)|Y=y)=E(h(X,y)|Y=y)}

E
(
h
(
X
,
Y
)
|
Y
)
=

∑

x

h
(
x
,
Y
)
P
(
X
=
x
|
Y
)

{\displaystyle E(h(X,Y)|Y)=\sum _{x}h(x,Y)P(X=x|Y)}

E
(
h
(
X
,
Y
)
|
Y
)
=

∫

−
∞

∞

h
(
x
,
Y
)

P

X
|
Y

(
x
|
Y
)
d
x

{\displaystyle E(h(X,Y)|Y)=\int _{-\infty }^{\infty }h(x,Y)P_{X|Y}(x|Y)dx}

Za vsako slučajno spremenlivko *X* in dogodek *B* veleja:

E
(
X
|
B
)
=

E
(
X
Z
)
P
(
B
)

=

E
(
X
Z
)
E
(
Z
)

{\displaystyle E(X|B)={\frac {E(XZ)}{P(B)}}={\frac {E(XZ)}{E(Z)}}}

kjer je sl. sprem. *Z* indikator dogodka *B*.

Za vsako sl. sprem. *X* z mat. up. in popoln sistem dogodkov *H*₁,*H*₂,... velja **izrek o polni pričakovani vrednosti**

E
(
X
)
=
P
(

H

1

)
E
(
X
|

H

1

)
+
P
(

H

2

)
E
(
X
|

H

2

)
+
.
.
.

{\displaystyle E(X)=P(H_{1})E(X|H_{1})+P(H_{2})E(X|H_{2})+...}

Regresijska funkcija

ϕ
(
y
)
=
E
(
X
|
Y
=
y
)

{\displaystyle \phi (y)=E(X|Y=y)}

Za vsako sl. sprem. *X* z mat. up. in diskretno sl. sprem. *Y* velja:

E
(
X
g
(
Y
)
|
Y
)
=
E
(
X
|
Y
)
g
(
Y
)

{\displaystyle E(Xg(Y)|Y)=E(X|Y)g(Y)}

E
(
X
g
(
Y
)
)
=
E
(
E
(
X
|
Y
)
g
(
Y
)
)

{\displaystyle E(Xg(Y))=E(E(X|Y)g(Y))}

E
(
X
)
=
E
(
E
(
X
|
Y
)
)

{\displaystyle E(X)=E(E(X|Y))}

Za vsak dododek *A* in vsako sl. sprem *Y* velja:

E
(
P
(
A
|
Y
)
)
=
P
(
A
)

{\displaystyle E(P(A|Y))=P(A)}

Momenti

Moment reda *k* glede na točko *a* je

m

k

(
a
)
=
E
(
(
X
−
a

)

k

)

{\displaystyle m_{k}(a)=E((X-a)^{k})}

 če obstaja

- Začetni moment** *z*_{*k*} := *m*_{*k*}(0) = *E*(*X*^{*k*})

- Centralni moment** *m*_{*k*} := *m*_{*k*}(*E*(*X*)) = *E*((*X* − *E*(*x*))^{*k*})

- Faktorski moment** reda *r*: *E*(*X*(*X* − 1) ... (*X* − *r* + 1)) = *G*_{*X*}^(*r*)(1)

z

1

=
E
(
X
)

m

2

=
D
(
X
)

{\displaystyle z_{1}=E(X)\qquad m_{2}=D(X)}

Če obstaja *m*_{*n*}(*a*), obstaja tudi *m*_{*k*}(*a*) za ∀*k* < *n*.

Če obstaja *z*_{*n*}, obstaja tudi *m*_{*n*}(*a*) za ∀*a* ∈ ℝ

Centralne momente lahko izračunamo iz začetnih:

m

n

=

∑

k
=
0

n

n
k

(
−
1

)

n
−
k

z

1

n
−
k

z

k

{\displaystyle m_{n}=\sum _{k=0}^{n}{n \choose k}(-1)^{n-k}z_{1}^{n-k}z_{k}}

Asimetrija

A
(
X
)
=
E
(

X

S

3

)
=
E
⎡
⎡

X
−
E
(
X
)

σ
(
X
)

3

⎣
=

m

3

m

2

3/2

{\displaystyle A(X)=E(X_{S}^{3})=E\left({\frac {X-E(X)}{\sigma (X)}}^{3}\right)={\frac {m_{3}}{m_{2}^{3/2}}}}

∀λ > 0 : *A*(λ*X*) = *A*(*X*)

Sploščenost (kurtozis)

K
(
X
)
=
E
⎡
⎡

X
−
E
(
X
)

√
D
(
X
)

4

⎣
=

m

4

m

2

2

{\displaystyle K(X)=E\left[\left({\frac {X-E(X)}{\sqrt {D(X)}}}\right)^{4}\right]={\frac {m_{4}}{m_{2}^{2}}}}

Presežna sploščenost:

K
∗
(
X
)
=
K
(
X
)
−
3

{\displaystyle K^{*}(X)=K(X)-3}

Vrstilne karakteristike

Kvantil reda *p*

je vsaka vrednost *x*_{*p*}, za katero velja:

P
(
X
≤

x

p

)
≥
p

{\displaystyle P(X\leq x_{p})\geq p}

 in

P
(
X
≥

x

p

)
=
1
−
p

{\displaystyle P(X\geq x_{p})=1-p}

oz.

F
(

x

p

−
)
≤
p
≤
F
(

x

p

)

{\displaystyle F(x_{p}-)\leq p\leq F(x_{p})}

- Mediana: *x*

1
2

{\displaystyle x_{\frac {1}{2}}}
- Kvartili: *x*

1
4

,

x

2
4

,

x

3
4

{\displaystyle x_{\frac {1}{4}},x_{\frac {2}{4}},x_{\frac {3}{4}}}
- (Per)centili: *x*

1
100

,
.
.
.
,

x

99
100

{\displaystyle x_{\frac {1}{100}},\ldots ,x_{\frac {99}{100}}}

Semi interkvartilni razmik

s
=

1
2

⎡

x

3
4

−

x

1
4

⎣

{\displaystyle s={\frac {1}{2}}\left(x_{\frac {3}{4}}-x_{\frac {1}{4}}\right)}

Rodovne funkcije

Naj bo *X* sl. sprem. z zalogo vrednosti ℕ ∪ {0}:

p

k

=
P
(
X
=
k
)

k
=
0
,
1
,
2
,
.
.
.

{\displaystyle p_{k}=P(X=k)\qquad k=0,1,2,\ldots }

Rodovna funkcija sl. sprem. *X*:

G

X

(
s
)
=

p

0

+

p

1

s
+

p

2

s

2

+
.
.
.
=

∑

k
=
0

∞

p

k

s

k

{\displaystyle G_{X}(s)=p_{0}+p_{1}s+p_{2}s^{2}+\cdots =\sum _{k=0}^{\infty }p_{k}s^{k}}

Obstaja za vse |*s*| ≤ 1.

P
(
X
=
k
)
=

G

X

(
k
)
(
0
)

k
!

{\displaystyle P(X=k)={\frac {G_{X}^{(k)}(0)}{k!}}}

G

X

(
0
)
=

p

0

G

X

(
1
)
=
1

G

X

(
s
)
=
E
(

s

X

)

{\displaystyle G_{X}(0)=p_{0}\qquad G_{X}(1)=1\qquad G_{X}(s)=E(s^{X})}

Izrek o enoličnosti:

∀
s
∈
[
−
1
,
1
]
:

G

X

(
s
)
=

G

Y

(
s
)

⇔
P
(
X
=
k
)
=
P
(
Y
=
k
)

∀
k
=
0
,
1
,
2
,
.
.
.

{\displaystyle \forall s\in [-1,1]:G_{X}(s)=G_{Y}(s)\qquad \Leftrightarrow P(X=k)=P(Y=k)\ \forall k=0,1,2,\ldots }

lim

s
↑
1

G

X

′
(
s
)
=
lim

s
↑
1

∑

k
=
1

∞

k

p

k

s

k
−
1

=

∑

k
=
1

∞

lim

s
↑
1

k

p

k

s

k
−
1

E
(
X
)

{\displaystyle \lim _{s\uparrow 1}G'_{X}(s)=\lim _{s\uparrow 1}\sum _{k=1}^{\infty }kp_{k}s^{k-1}=\sum _{k=1}^{\infty }\lim _{s\uparrow 1}kp_{k}s^{k-1}E(X)}

Naj bo *X* sl. sprem. z rodovno funkcijo *G*_{*X*}, potem je:

G

X

(

n

)

(
1
−
)
=
E
(
X
)
(
X
−
1
)
(
X
−
2
)
.
.
.
(
X
−
n
+
1
)

{\displaystyle G_{X}^{(n)}(1-)=E(X)(X-1)(X-2)\ldots (X-n+1)}

Naj bosta *X*₁,...,*X*_{*n*} nedovisne sl. sprem. z rodovnimi funkcijami *G*_{*X*₁},...*G*_{*X*_{*n*}}:

G

X

1
+
.
.
.
+

X

n

=

G

(

X

1

)
.
.
.

G

(

X

n

)

∀
s
∈
[
−
1
,
1
]

{\displaystyle G_{X_{1}+\cdots +X_{n}}=G(X_{1})\ldots G(X_{n})\qquad \forall s\in [-1,1]}

Naj bodo ∀*n* ∈ ℕ sl. sprem *N*,*X*₁,...,*X*_{*n*} neodvisne. Naj ima *N* rodovno funkcijo *G*_{*N*} in *X*_{*i*} rodovno funkcijo *G*_{*X*}(*X*₁,...,*X*_{*n*} so enako porazdeljene). Naj bo *S* = *X*₁ + ... + *X*_{*n*}. Potem je:

G

S

=

G

N

(

G

X

(
s
)
)

∀
s
∈
[
−
1
,
1
]

{\displaystyle G_{S}=G_{N}(G_{X}(s))\qquad \forall s\in [-1,1]}

Velja tudi *E*(*S*) = *E*(*N*)*E*(*X*).

G

2
X

(
s
)
=

G

X

(

s

2

)

{\displaystyle G_{2X}(s)=G_{X}(s^{2})}

Znane rodovne funkcije

∑

n
=
0

∞

q

n

=

1

1
−
q

∑

n
=
0

b

q

n

=

1
−

q

b
+
1

1
−
q

{\displaystyle \sum _{n=0}^{\infty }q^{n}={\frac {1}{1-q}}\qquad \sum _{n=0}^{b}q^{n}={\frac {1-q^{b+1}}{1-q}}}

∑

n
=
a

∞

q

n

=

q

a

1
−
q

∑

n
=
a

b

q

n

=

q

a

−

q

b
+
1

1
−
q

{\displaystyle \sum _{n=a}^{\infty }q^{n}={\frac {q^{a}}{1-q}}\qquad \sum _{n=a}^{b}q^{n}={\frac {q^{a}-q^{b+1}}{1-q}}}

a

n

−

b

n

=
(
a
−
b
)
(

a

n
−
1

+

a

n
−
2

b
+
...
+

a

b

n
−
2

+

b

n
−
1

)

{\displaystyle a^{n}-b^{n}=(a-b)(a^{n-1}+a^{n-2}b+...+ab^{n-2}+b^{n-1})}

a

0

+
.
.
.
+

a

k
−
1

x

k
−
1

1
−

x

k

=

a

0

+
.
.
.
+

a

k
−
1

x

k
−
1

+

a

0

k

+
.
.
.
+

a

k
−
1

x

2
k
−
1

+
.
.
.

{\displaystyle {\frac {a_{0}+...+a_{k-1}x^{k-1}}{1-x^{k}}}=a_{0}+...+a_{k-1}x^{k-1}+a_{0}^{k}+...+a_{k-1}x^{2k-1}+...}

(
x
+
y

)

n

=

∑

k
=
0

n

n
k

x

n
−
k

y

k

{\displaystyle (x+y)^{n}=\sum _{k=0}^{n}{n \choose k}x^{n-k}y^{k}}

1

(
1
−
x

)

n

=

∑

k
=
0

n

n
+
k
−
1

k

x

k

{\displaystyle {\frac {1}{(1-x)^{n}}}=\sum _{k=0}^{n}{n+k-1 \choose k}x^{k}}

B

λ

(
x
)
=

∑

n

λ
n

x

n

=
(
1
+
x

)

λ

;

λ
n

=

λ
n

n
!

{\displaystyle B_{\lambda }(x)=\sum _{n}{\lambda \choose n}x^{n}=(1+x)^{\lambda };{\quad }{\lambda \choose n}={\frac {\lambda ^{n}}{n!}}}

Momentno rodovna funkcija

M

X

(
t
)
=
E
(

e

t
X

)

∀
t
∈

R

če obstaja

{\displaystyle M_{X}(t)=E(e^{tX})\qquad \forall t\in R\quad {\rm {če obstaja}}}

=
1
+

z

1

t
+

z

2

2
!

t

2

+

z

3

3
!

t

3

+
.
.
.

{\displaystyle =1+z_{1}t+{\frac {z_{2}}{2!}}t^{2}+{\frac {z_{3}}{3!}}t^{3}+\ldots }

V primeru, ko ima *X* zalogo vrednosti v ℕ ∪ {0}, je

M

X

(
t
)
=
E
(

e

t
X

)
=

G

X

(

e

t

)

{\displaystyle M_{X}(t)=E(e^{tX})=G_{X}(e^{t})}

Za zvezno porazdeljeno sl. sprem. *X* velja:

M

X

(
t
)
=

∫

−

Osnovni pojmi statistike

Na verjetnostnem prostoru (*Ω*,*ℱ*) imamo sl. sprem *X*.

Vzorec velikosti *n* je sl. vektor (*X*₁,...,*X*_{*n*}), kjer so *X**i* paroma neodvisni in porazdeljeni kot *X*.

Vrednost tega sl. vektorja pri enem naboru meritev je (*x*₁,...,*x*_{*n*}). To so konkretni podatki, ki jih analiziramo.

Ocene za *μ* (mat. up. sl. sprem *X*)

- vzorčno povprečje:

x
¯

=

x

1

+
⋯
+

x

n

n
- vzorčni modus: *najpogostejša vrednost*

- vzorčna mediana: srednja vrednost v po velikosti urejenem vzorcu

Ocene za *σ* (standardna diviacija *X*)

- vzorčni razmak: max(*x*) − min(*x*)
- vzorčna disperzija:

s

0

2

=

1
n

∑

i
=
1

n

(
x
¯
−

x

i

)

2
- vzorčna diviacija:

s

0

=

√

s

0

2
- popravljena vzorčna disperzija:

s

2

=

1
n
−
1

∑

i
=
1

n

(
x
¯
−

x

i

)

2

=

n
n
−
1

s

0

2
- popravljena vzorčna diviacija:

s
=

√

s

2

Vzorčne statistike in cenilke

Naj bo (*X*₁,...,*X*_{*n*}) vzorec velikosti *n*.

Vzorčna statistika je simetrična funkcija vzorca:

Y
=

Y

n

=
g
(

X

1

,
.
.
.
,

X

n

)

{\displaystyle Y=Y_{n}=g(X_{1},\ldots ,X_{n})}

Praviloma vzorčna statistika ocenjuje nek parameter *ζ*. Tedaj je *Y* **cenikla** parametra.

Y je **nepristranska** cenilka, če *E*(*Y*) = *ζ*, sicer **pristarn-skost** merimo kot *B*(*Y*) = *E*(*Y*) − *ζ*.

Y je **dosledna** cenilka, če

Y

n

{\displaystyle Y_{n}{\overset {ver.}{\longrightarrow }}\zeta }

 oziroma ∀*ε* > 0 : lim*n*→∞ *P*(|*Y**n* − *ζ*| < *ε*) = 1.

Standardna napaka vzorčne statistike SE(*Y*) je standardna diviacija *σ*(*Y*).

Srednja kvadratična napaka: MSE(*Y*) = *E*((*Y* − *ζ*)²) = *D*(*Y*) + *B*(*Y*)².

Naj bo *Y**n* cenilka za *ζ*. Če je

E

(

Y

n

)

{\displaystyle E(Y_{n}){\longrightarrow }\zeta }

 in

D

(

Y

n

)

{\displaystyle D(Y_{n}){\longrightarrow }0}

, potem je *Y**n* **dosledna** cenilka za *ζ*.

Vzorčna statistika χ 2

χ

2

=

1

σ

2

∑

i
=
1

n

(

X

i

−
X
¯
)

2

=

n

σ

2

S

0

2

=

n
−
1

σ

2

S

2

χ

2

∼

χ

2

(
n
−
1
)

Studentova porazdelitev

p

T

(
t
)
=

1

√
n
B
(

n
2

,

1
2

)

⎛
1
+

t

2

n

⎞

−

n
+
1

2

=

Γ
(

n
+
1
2

)

√
π
n
Γ
(

n
2

)

⎛
1
+

t

2

n

⎞

−

n
+
1

2

Metode za pridobivanje cenilk

Momentna metoda

Naj bo (*X*₁,...,*X*_{*n*}) vzorec velikosti *n* in *k* ∈ ℕ. **Vzorčni *k*-ti moment**

Z

k

=

1
n

⎛

X

1

k

+

X

n

k

⎞

je *nepristranska dosledna* cenikla za *z**k* = *E*(*X*^{*k*}).

Naj bo *X* zvezno porazdeljena z gostoto *p*(*x*; ξ
1
,
.
.
.
,

ξ

n

) in naj obstajajo začetni momenti

z

k

=

E

(

X

k

)
=

∫

−
∞

∞

x

k

p
(
x
;

ξ
1
,
.
.
.
,

ξ

n

)
d
x

 za *k* = 1, ..., *m*. Denimo, da se iz teh enačb da izraziti parametre *ξ**k* = *φ**k*(*z*₁, ..., *z**m*). Potem je *C**k* = *φ*(*Z*₁, ..., *Z**m*) cenilka za parameter *ξ**k*.

Metoda maksimalne zanesljivosti (verjetja)

Naj bo gostota odvisna od parametra *ξ*: *p*(*x*, *ξ*). **Funkcija zanesljivosti**:

L
(

x

1

,
.
.
.
,

x

n

,
ξ
)
=
p
(

x

1

,
ξ
)
.
.
.
p
(

x

n

,
ξ
)

Pri danih *x*₁, ..., *x*_{*n*} izberemo *ξ*, da je dosežen maksimum funkcije *L*.

Ta vrednost je odvisna le od *x*₁, ..., *x*_{*n*}, torej

ξ

max

=
ϕ
(

x

1

,
.
.
.
,

x

n

)

. Tako dobimo cenilko za *ξ*:

C
=
ϕ
(

X

1

,
.
.
.
,

X

n

)

Intervalsko ocenjevanje parametrov

Naj bo gostota sl. sprem *X* odvisna od parametra *ξ* in naj bo (*x*₁,...,*x*_{*n*}) vzorec.

Interval [*A*, *B*] (*ki je odvisen le od vzorca*) je interval zaupanja za parameter *ξ* pri **stopnji tveganja** *α* ∈ [0, 1], če je verjetnost

P
(
ξ
∈
[
A
,
B
]
)
=
1
−
α
\qquad
P
(
ξ
∉
[
A
,
B
]
)
=
α

Številu 1 − *α* rečamo **stopnja zaupanja** *A* in *B* pa sta vzorčni statistiki.

Waldov interval zaupanja

n neodvisnih poskusov vsak uspe z verjetnostjo *p*. Opazimo, da uspe *S* poskusov.

p
ˆ

=

S
n

\qquad
c
=

z

α
/
2

=

Φ

−
1

⎛

1
−
α
2

⎞

Waldov interval zaupanja za *p*:

p
ˆ

−
c

√

p
ˆ
(
1
−
p
ˆ
)
n

<
p
<

p
ˆ

+
c

√

p
ˆ
(
1
−
p
ˆ
)
n

Ta interval zaupanja ni preveč natančen. Računamo le na toliko mest kot jih ima n in enice ne štejemo za mesto.

Ocenjevanje *μ* in *σ*

Opazimo *X*₁, ..., *X*_{*n*} ~ *N*(*μ*,*σ*)

- Zanima nas *μ*, *σ* je znan.

X
¯
−
μ

σ

√
n

∼
N
(
0
,
1
)
\qquad
\Delta
=

c
σ

√
n

\qquad
c
=

z

α
/
2

=

Φ

−
1

⎛

1
−
α
2

⎞

\qquad
X
¯
−
\Delta
<
μ
<
X
¯
+
\Delta

- Zanima nas *μ*, *σ* ni znan. Za *σ* vzamemo cenilko *s*.

X
¯
−
μ

s

√
n

∼
Student
(
n
−
1
)
\qquad
\Delta
=

c
σ

√
n

\qquad
c
=

t

α
/
2

(
n
−
1
)
\qquad
X
¯
−
\Delta
<
μ
<
X
¯
+
\Delta

- Zanima nas *σ*, *μ* ni znan.

1

σ

2

∑

i
=
1

n

(

X

i

−
X
¯
)

2

=

(
n
−
1
)

s

2

σ

2

∼

χ

2

(
n
−
1
)

\qquad
c

1

=

χ

2

1
−
α
/
2

(
n
−
1
)
\qquad
c

2

=

χ

2

α
/
2

(
n
−
1
)

s

√

n
−
1

c

2

<
σ
<
s

√

n
−
1

c

1

Preizkušanje hipotez

Hipoteza je **enostavna**, če natančno določa porazdelitev, sicer pa je **sestavljena**.

Izberemo **stopnjo značilnosti** *α*, to je verjstnost, da zavrnemo pravilno hipotezo. **Testi značilnosti** nam povejo ali pri dani *α* in vzorčni vrednosti zavrnemo hipotezo ali ne.

Test Z

X ~ *N*(*μ*,*σ*), *σ* poznamo, *μ*₀ dano število

H

0

(
μ
=

μ

0

)
:

H

1

(
μ
≠

μ

0

)

Testna statistika, ki odloča o zavrnitvi hipoteze:

Z
=

X
¯
−

μ

0

σ

√
n

Če velja *H*₀, je *Z* ~ *N*(0,1).

Iz tabele razberemo *z*_{*α*/2} > 0, da je *P*(*Z* > *z*_{*α*/2}) = *α*/2.

Hipotezo *H*₀ zavrnemo, če vzorčna vrednost za *Z* leži na kritičnem območju:

K

α

=
(
−
∞
,
−

z

α
/
2

]
∪
[

z

α
/
2

,
∞
)

Test T

X ~ *N*(*μ*,*σ*), *σ* ni znan, *μ*₀ dano število

H

0

(
μ
=

μ

0

)
:

H

1

(
μ
≠

μ

0

)

Testna statistika, kjer je *s* popravljena vzorčna disperzija:

T
=

X
¯
−

μ

0

s

√
n

Če velja *H*₀, je *T* ~ *Student*(*n* − 1).

P - vrednost

je najmanjša stopnja značilnosti *α* pri kateri še lahko zavrnemo hipotezo (pri danih vzorčnih podatkih).

Studentov primerjalni test

Imamo 2 neodvisna vzorca velikosti *m* in *n*. Prvi je vzet iz populacije na kateri imamo sl. sprem *X* ~ *N*(*μ**X*,*σ*), drugi pa je vzet iz populacije na kateri imamo sl. sprem *Y* ~ *N*(*μ**Y*,*σ*).

Paramatrov *μ**X*,*μ**Y*,*σ* ne poznamo.

Naj bosta *S*²_{*X*} in *S*²_{*Y*} popravljeni vzorčni disperziji za (*X*₁, ..., *X*_{*m*}) in (*Y*₁, ..., *Y*_{*n*}).

Skupna vzorčna varianca je

S

2

=

(
m
−
1
)

S

X

2

+
(
n
−
1
)

S

Y

2

m
+
n
−
2

Testiramo hipotezo *H*₀(*μ**X* = *μ**Y*) : *H*₁(*μ**X* ≠ *μ**Y*).
Testna statistika:

T
=

X
¯
−
Y
¯

S

√

m
n

m
+
n

Če *H*₀ velja, je *T* ~ Student(*m* + *n* − 2).

Test χ 2 (Pearson)

Naj ima sl. sprem *X* porazdelitveno funkcijo *F*, ki ni znana. Preizkušamo domnevo o tipu porazdelitvenega zakona:

H

0

(
F
=

F

0

)
:

H

1

(
F
≠

F

0

)

kjer je *F*₀ dana porazdelitvena funkcija.

Zalogo vrednosti sl. sprem *X* razdelimo na *r* razredov: *S*₁, ..., *S**r*, da je *p**k* = *P*(*X* ∈ *S**k*|*H*₀) > 0 za ∀*k* = 1, ..., *r*. Naj bo (*X*₁,...,*X*_{*n*}) slučajni vzorec za sl. sprem *X* in *N**k* število vrednosti vzorca, ki padejo v *S**k*.

N

k

∼
Bin
(
n
,

p

k

)
,
\qquad
k
=
1
,
.
.
.
,
r

Pri velikem *n* ima statistka

χ

2

=
∑

k
=
1

r

(

opazena
f.

N
k
¯

−

pričakovana
f.

n

p

k

)

2

n

p

k

približno porazdelitev *χ*²(*r* − 1)
Iz tabele razberemo *c*_{*α*} > 0, da je *P*(*χ*² > *c*_{*α*}) = *α*. Kritično območje: *K*_{*α*} = [*c*_{*α*}, ∞).

Trditev: Če so v testu *χ*² verjetnosti *p**k* odvisne od parametra *θ*, potem ima statistika

χ

2

=
∑

k
=
1

r

(

N

k

−
n

p

k

(
θ
)

n

p

k

(
θ
)

)

2

porazdelitev približno *χ*²(*r* − 2), kjer je *θ* *θ* cenilka za *θ* po metodi maksimalne zanesljivosti.

Linearna regresija

Linearni regresijski model:

Y
=
a
+
b
x
+
U

Pri fiksnem *x* predpostavimo, da *Y* = *a* + *b**x* + *U*, kjer sta *a*,*b* konstanti in *U* ~ *N*(0,*σ*). Z drugimi besedami *Y* ~ *N*(*a* + *b**x*,*σ*). *y* = *a* + *b**x* je **regresijska premica**.

Za različne vrednosti *x*₁, ..., *x*_{*n*} dobimo slučajni vektor (*Y*₁,...,*Y*_{*n*}), kjer je *Y*_{*k*} ~ *N*(*a* + *b**x*_{*k*},*σ*).

Radi bi ocenili vrednost *a* in *b*.

Metoda maksimalne zanesljivosti

b
ˆ

=

∑

k
=
1

n

(

x

k

−
x
¯
)
(

Y

k

−
Y
¯
)

∑

k
=
1

n

(

x

k

−
x
¯
)

2

\qquad
a
ˆ
=
Y
¯
−
b
ˆ
x
¯

Vpeljemo vsote:

S

x
x

=
∑

k
=
1

n

x

k

2

\qquad
S

x
Y

=
∑

k
=
1

n

x

k

Y

k

\qquad
S

x

=
∑

k
=
1

n

x

k

\qquad
S

Y

=
∑

k
=
1

n

Y

k

Potem je

b
ˆ

=

n

S

x
Y

−

S

x

S

Y

n

S

x
x

−

S

x

2

\qquad
a
ˆ
=

1
n

S

Y

−
b
ˆ

1
n

S

x

Testiranje neodvisnosti

Prilagoditveni test

*To je poseben primer Pearstonevega testa

χ

2*

*H*₀: dogodka *A* in *B* sta neodvisna.

p
=
P
(
A
)
\qquad
q
=
P
(
B
)

{\displaystyle \begin{array}{l|llll} \text{kategorije} & A\cap B & A\cap B^{\complement } & A^{\complement }\cap B & A^{\complement }\cap B^{\complement } \\ \text{verjetnost} & pq & p(1-q) & (1-p)q & (1-p)(1-q) \end{array}}

Če sta *p* in *q* znana, uporabimo test *χ*² z *r* = 4

χ

2

=

(

N

A
∩
B

−
n
p
q

)

2

n
p
q

+

(

N

A
∩
B
c

−
n
p
(
1
−
q
)

)

2

n
p
(
1
−
q
)

+

(

N

A
c
∩
B

−
n
(
1
−
p
)
q

)

2

n
(
1
−
p
)
q

+

(

N

A
c
∩
B
c

−
n
(
1
−
p
)
(
1
−
q
)

)

2

n
(
1
−
p
)
(
1
−
q
)

ima porazdelitev *χ*²(3)

Iz tabele razberemo *c*_{*α*}, da je *P*(*χ*² > *c*_{*α*}) = *α*. Kritično območje: *K*_{*α*} = [−*c*_{*α*}, *c*_{*α*}]

Če pa *p* in *q* nista znana, ju ocenimo iz podatkov:

p
ˆ

=

N

A
∩
B

+

N

A
∩
B
c

n

\qquad
q
ˆ

=

N

A
∩
B

+

N

A
c
∩
B

n